

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/578/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213215912
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213215912.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyňi: I. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., Z. XXX, o zaplatenie sumy 1.152,17 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. apríla 2014 č.k. 14C/78/2014-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 58,73 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa Advokátskej kancelárii ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,61 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa Advokátskej kancelárii ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 720 eur, v mesačných splátkach po 60,- eur, splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 458 ods. 1, § 488, § 489 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. b), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, čl. 3 ods. 1, 2, čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou bola dňa 13.09.2008 uzavretá zmluva č. 3809082964, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 215,73 eura, ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť navrhovateľovi 20 mesačnými splátkami vo výške 25,59 eura, t.j. celkove sa zaviazala zaplatiť sumu vo výške 255,90 eura. V rámci predmetnej úverovej zmluvy bolo zároveň uvedené, že spoločnosť (navrhovateľ) a klient (odporkyňa) podpísi na tejto zmluve (úverové zmluva) zároveň uzatvárajú a) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 12 Úverových podmienok, b) dohodu o zrážkach, c) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., čiže Zmluvu o RU I, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok, pričom na základe tejto zmluvy vzniklo klientovi (odporkyňi) právo na poskytnutie revolvingového úveru I, prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok, d) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II., čiže zmluvu o RU II. s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami v dohodnutej výške v hlave 13. Úverových podmienok. V tejto súvislosti mal za

preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver s úverovým rámcom 1.000,- eur, ktorý bola odporkyňa oprávnená čerpať prostredníctvom úverovej karty poskytnutej navrhovateľom. Zo splátkového kalendára súd prvého stupňa zistil, že odporkyňa titulom revolvingového úveru čerpala celkovo sumu 1.080,- eur, z ktorej sumy uhradila navrhovateľovi sumu 360,- eur. Podľa názoru súdu prvého stupňa podpis obojstranne želaného právneho úkonu reprezentovaného úverovou zmluvou bol neoddeliteľne spojený aj s uzavretím iného zmluvného vzťahu, ktorý nebol odporkyňou vymienený. Navrhovateľ týmto postupom z pohľadu súdu jednoznačne využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporkyne, keď jej nanútil podpisom jednej zmluvy podpis ďalšej, navyše bez bližšie dohodnutých podmienok (iba s odkazom na úverové podmienky). Mal za to, že takéto dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere I a II nemá charakter individuálneho dojednania v zmysle § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie týkajúce sa revolvingového úveru I a II napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a toto dojednanie je tak v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Vzhľadom na konštatovanú neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere, súd prvého stupňa dospel k záveru, že odporkyňa sa čerpaním peňažných prostriedkov z úverovej karty na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatila, a preto je v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka povinná navrhovateľovi vrátiť všetko, čo na základe tejto neplatnej zmluvy dostala. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 720,- eur, predstavujúcu rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami vo výške 1.080,- eur a sumou uhradenou odporkyňou vo výške 720,- eur. Vo zvyšnej časti, t.j. o zaplatenie istiny revolvingového úveru spolu s poplatkami za výber z bankomatu a poplatkami za výpis z úverového účtu vo výške 630,53 eura, úroku z istiny do času zosplatenia vo výške 126,85 eura, zmluvnej pokuty vo výške 19,64 eura a poisťného vo výške 15,15 eura súd prvého stupňa návrh zamietol. Súd prvého stupňa vychádzajúc zo žiadosti odporkyne zaviazal podľa § 160 ods. 1 OSP odporkyňu zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 60,- eur pod stratou výhody splátok, pričom prihliadol jednak na osobné, majetkové a zárobkové pomery odporkyne ako aj na výšku dlžnej sumy a dobu splatenia. Okrem toho uviedol, že výška určenej mesačnej splátky je primeraná pomerom odporkyne a uloženie povinnosti zaplatenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti navrhovateľa na finančnom trhu nijako neohrozí jeho ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže každý z účastníkov mal vo veci úspech čiastočný.

Proti rozsudku vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a navrhovateľovi priznať náhradu trov prvostupňového konania vo výške 57,83 eura a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,49 eura, resp. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ako aj namietal, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že súd prvého stupňa mu napriek čiastočnému úspechu v konaní, nepriznal nárok na náhradu trov konania ani v pomernej časti. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa mal navrhovateľovi, ktorý mal v konaní čiastočný úspech, priznať právo na pomernú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva proti odporkyni. Poukázal na to, že vo veci mal úspech 62,49 % (zo sumy 1.152,17 eura mu bolo priznaných 720 eur) a úspech odporkyne bol 37,51 %. Z uvedeného vyplýva, že má nárok na náhradu trov konania vo výške 24,98 %, t.j. z celkovej sumy trov konania vo výške 235,12 eura má nárok na 58,73 eura (súdny poplatok 17,24 eura a trovy právneho zastúpenia 41,49 eura). Namietal, že pomer úspechu navrhovateľa a odporkyne v danom prípade nie je ani približne rovnaký, na základe čoho by mohol dôjsť k nepriznaniu nároku na náhradu trov navrhovateľovi v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP. Podľa názoru navrhovateľa rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti znevýhodňuje jeho postavenie ako účastníka konania, pretože navrhovateľ za účelom uspokojenia svojho nároku voči odporkyni bol nútený obrátiť sa na príslušný súd z dôvodu pasivity odporkyne.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach podaného odvolania podľa §

212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola odporkyňa zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi sumu 720 eur, v mesačných splátkach po 60,- eur, splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a v zamietajúcej časti, nebol napadnutý odvolaním, preto v týchto častiach nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal iba výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 OSP ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Ustanovenie § 142 vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania. Účastník konania, ktorý v spore uspel, má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd v takomto prípade uplatní zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Táto zásada sa však vzťahuje iba na sporové konanie. Z uvedeného vyplýva, že v sporovom konaní (ako je tomu v danom prípade) sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. V prípade, že ide o čiastočný úspech vo veci, tento podľa ust. § 142 ods. 2 OSP zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby to bol prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť (§ 142 ods. 3 OSP). Nárok na náhradu trov konania vzniká v takomto prípade na základe jednoduchého výpočtu. Úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Uvedený výpočet sa opiera o to, že aj ten účastník konania, ktorý nemal prevažujúci úspech, má v podstate v tej časti, v ktorej uspel, nárok na náhradu trov. To znamená, že čiastočné procesné úspechy sa vzájomne do rovnakej výšky anulujú a zvyšujúca časť je determinantom pre záver o čiastočnom priznaní nároku na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 23.07.2013 domáhal voči odporkyňi zaplata sumy 1.152,17 eura. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa, a to pokiaľ išlo o sumu 720 eur, pričom vo zvyšku, t.j. v časti sumy 432,17 eura návrh ako nedôvodný zamietol. Vychádzajúc z uvedeného je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že navrhovateľ je účastníkom, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, a to v časti týkajúcej sa zaplata sumy 720 eur a odporkyňa je účastníkom, ktorá mala vo veci úspech a to v časti týkajúcej sa sumy 432,17 eura. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že úspech navrhovateľa predstavuje 62,49 % ($720 : 1.152,17 = 0,6249$, t.j. 62,49 %) a úspech odporkyne predstavuje 37,51 % ($432,17 : 1.152,17 = 0,37509$, t.j. 37,51 %). Podľa názoru odvolacieho súdu odpočítaním úspechu navrhovateľa od úspechu odporkyne je zrejme, že celkový úspech navrhovateľa v tomto konaní predstavuje 24,98 %, v dôsledku čoho navrhovateľovi patrí nárok na pomernú časť náhrady trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa výroku o trovách konania podľa § 220 OSP zmenil a navrhovateľovi priznal právo na pomernú náhradu trov konania v sume 58,73 eura. Navrhovateľovi v súvislosti s konaním vznikli trovy konania v celkovej sume 235,12 eura, pozostávajúce zo zaplata súdneho poplatku v sume 69 eura a trov právneho

zastúpenia v sume 166,12 eura. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu na súd) podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení účinnom od 01.07.2013), jeden úkon po 61,41 eur, z režijného paušálu v sume 15,62 eura , t.j. 2 x 7,81 (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 27,68 eura (20% zo sumy 122,82 + 15,62). Keďže navrhovateľ mal v konaní celkový úspech vo výške 24,98%, odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 58,73 eura (24,98 % zo sumy 235,12 eura), ktorú je odporkyňa povinná zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP), v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 OSP).

V odvolacom konaní bol navrhovateľ úspešný, preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. Odporkyni odvolací súd preto uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za jeden úkon právnej služby (písomné odvolanie) podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (v znení účinnom od 01.07.2013) v sume 19,61 eura, ktorá pozostáva z hodnoty jedného úkonu právnej služby po 8,30 eura, (zo základnej tarifnej odmeny t.j. zo sumy 58,73 eura, ktorá bola predmetom odvolacieho konania), z režijného paušálu eura 8,04 eura (§ 16 ods. 3 vyhl.) a DPH (§ 18 ods. 3) v sume 3,27 eura (20% zo sumy 8,30 + 8,04). Celkove trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 19,61 eura, ktorú je odporkyňa povinná zaplatiť právnemu zástupcovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP), v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia (§ 160 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.